

WANNBINN

CUNST - PS

2020

NENNANA

Stichting De Zijderups

RBUITEN

CUNST – PS

Stichting De Zijderups en de Kunstenaars Vereniging Flevoland zijn op zichzelf staande organisaties, met overlappingsen.

In dit geval zijn het twee mensen die binnen de KVF een belangrijke rol spelen en die samen een project hebben gedaan via stichting De Zijderups.

Marie-Louise Bekhuis en Hein Walter, resp. de voorzitter en artistiek leider van de KVF, hebben samen

het project Van Binnen naar Buiten gerealiseerd,

een portret-project in de Penitentiare Inrichting van Lelystad.

Ze hebben het afgelopen jaar gesprekken gevoerd met gedetineerden en poëtische portretten van hen geschreven. 24 in totaal.

De poëtische portretten laten de binnenwereld zien.

De andere kant van het project is de buitenwereld op een genuanceerde manier kennis te laten nemen van het geestesleven van gedetineerden.

Dat deel van het project gebeurde op scholen,, bij leerlingen van de bovenbouw.

We gingen met de geschreven teksten (en dus anoniem en niet herleidbaar naar de personen over wie de teksten gaan) naar scholen en bespraken

de tekst in een klas. Vervolgens maakten de leerlingen op basis van dat portret ontwerpen voor een poster. Die posters lieten we in kleine oplage drukken.

In dze CUNST PS een selectie van de teksten en een aantal tekeningen.

Ik wens u veel kijk- en leesplezier,

Hein Walter

Van Binnen naar Buiten

Marie-Louise Bekhuis en Hein Walter
schreven poëtische portretten van gedetineerden

Met dank aan

Het VSB Fonds, Nationale Reclasserings Actie en P.I. Lelystad

Ik had haast en wilde altijd veel.
Je krijgt wat je aanwakkert.

Ik had weg moeten lopen,
maar ik schoot.

Ik was toen bijna dood.
Het was goed, ik had er vrede mee,

maar het ging anders, ik bleef.
Ik zie de dingen nu dieper.

Het leven is liefde.
Ik heb genoeg voor de hele wereld.

Ik ben de jongste van zeven,
met wijsheid als was ik de oudste.

Ik heb geen spijt van wat ik heb gedaan,
want ik ben dankbaar voor de tijd

die ik hier heb gekregen.
Ik heb vrijheid in mezelf gevonden.

Waar je ook bent, je bent altijd zelf
verantwoordelijk voor je geluk.

Dus ook hier, in detentie.
Ik vond er rust en besef.

Mijn vrouw is mijn engel.
Haar naam betekent liefde.

Haar geduld is immens,
zij draagt het licht uit de hemel.

De jaren die ons resten zal ik haar
de eer bewijzen die haar toekomt.

Elke dag een gedicht,
elke dag zal ik voor haar buigen.

Ik heb talenten, talen bijvoorbeeld
en ik leer snel, maar het beste is mijn babbel.

Ik kan echt alles verkopen: spullen,
apparaten, verzekeringen en het liefst

villa's en appartementen.
Eens word ik makelaar in Dubai.

Maar eerst nog dieper overdenken
wat er mis ging in mijn leven.

Ik begrijp het meeste goed, de engel
op mijn rechterschouder fluistert het me in,

dagelijkse kost hier in mijn cel.
En vijf keer daags naar Mekka helpt me verder.

Ik ben gezegend met een dochter;
ook met Medina, mijn liefste, mijn ene.

En sinds kort heb ik een moeder,
mijn tweede, en ook zussen. Een wonder

dat ik terug moest naar Nederland,
ongewenst verklaard en uitgezet.

Niet naar Somalië, maar naar Holland,
het land waar ik geboren ben,

maar waar ik nauwelijks ben geworteld.
De verlorenen die thuiskomt.

Mijn leven is een film. Ik handelde in drugs,
het grote geld, kidnapping en grof geweld,

maar liever kijk ik naar documentaires.
Daar kun je wat van leren. Natuurlijk,

van mijn fouten ook! Medina geeft me echt
geen tweede kans, dus ik zal moeten.

Boeten. Schuren en lakken. Dat is plan B.
Het valt mee, mijn straf is nog maar kort.

En dan volop leven, het goede,
met aan het eind een positief saldo.

Tekening: Bomko - Havo 1 - Oostvaarders College, Almere

Van Boven naar Buiten, 2019 - Henk Walter en Marie-Louise Bekkers, 1911, foto en afbeelding: Jeroen Wolter. 'Van Boven naar Buiten' is een project van Stichting De Zilverkop, in samenwerking met P.O. Leysveld. Het project wordt financieel ondersteund door het VSB Fonds, de Nederlandse Rechtspraak, Acta en de P.O. Leysveld.

“Tadi yok Hayatimin
Beraber olmadikca
Yasamak neye yarar
Sen yanimda olmadikca”

Dit lied raakt me
als ik het hoor
krijg ik tranen in mijn ogen.

Het gaat over mij
ik weet wat het is
om liefdesverdriet te hebben.

Samen wil ik verder
met de vrouw van mijn dromen
en weet dat ik van je zal houden.

We gaan op reis naar Turkije
samen verblijven we een tijd daar
zolang we van het leven kunnen genieten.

Dan komt er een Turkse bruiloft.
Mijn familie zorgt daarvoor.
Ik ben trots op hen.

“Zonder jou
heeft mijn leven geen smaak
als we niet samen zijn

Zonder jou
heeft mijn leven geen zin
als je niet bij me blijft”

"Tadi yok Hayatimin
Beraber olmadikca
Yasamak neye yarar
Sen yanimda olmadikca"

Dit lied raakt me
als ik het hoor
krijg ik tranen in mijn ogen.

Het gaat over mij
ik weet wat het is
om liefdesverdriet te hebben.

Samen wil ik verder
met de vrouw van mijn dromen
en weet dat ik van je zal houden.

We gaan op reis naar Turkije
samen verblijven we een tijd daar
zolang we van het leven kunnen genieten.

Dan komt er een Turkse bruiloft.
Mijn familie zorgt daarvoor.
Ik ben trots op hen.

"Zonder jou
heeft mijn leven geen smaak
als we niet samen zijn

Zonder jou
heeft mijn leven geen zin
als je niet bij me blijft"

Tekening: Pieter - Havo 1 - Oostvaarders College, Almere

Bijna dertig... is dat jong? Ik heb ADHD,
ik heb geleefd voor minstens tien.

Ik ben explosief en veel te lief, charmant
en als het kan, dan help ik, reddende held;

ook ben ik ongeremd en makkelijk gewend
aan geld, seks en feesten.

We maakten reizen naar Zimbabwe, Rusland,
om te jagen op impala's, wilde beesten.

Ik heb genot ervaren van een miljonairsgezin
en ook de put, het zwart van een verslaafde,

ik voel de liefde voor mijn vader, de pandjesbaas
die me vlak voordat hij heenging een aai gaf

en zo mijn fouten heeft vergeven: de duizendjes
die ik van hem heb gepikt, de keren

dat ik ongevraagd zijn Mercedes had geleend
en in de prak gereden, de leugens, de streken –.

Ik heb ruzies meegemaakt en ook de vredes,
mijn vader en moeder, hun vernielende liefde.

Ik heb gebikkeld: de panden moesten leeg
en opgeleverd, klussen en zweten,

samen met mijn zussen. Er was altijd
veel te doen, het werken was vanzelfsprekend.

In mijn hart ben ik goed en vrolijk, maar ik deed
ook vreselijke dingen – het liefst zou ik die vergeten.

Ik heb een meisje dat ik vasthou, terwijl ik weet
dat ze net zo beschadigd is als ik, maar laat ik haar los,

dan doemt de cocaïne op en alle foute vrienden.
Voor welke ellende moet ik kiezen?

Mijn moeder is Pools, een engel. Was het beter geweest
als ze me niet had gekregen? Dat denk ik soms.

Dan was ze teruggegaan, misschien.
Maar ze kreeg me en ik ben er.

Hoe moet ik leven? Ik lach en spreek haar taal,
en eens zal ik het weten.

Tekening: Zobine Heemskerck - Gymnasium 1 - Baken Trinitas Gymnasium, Almere

In juni kom ik vrij, daags erna word ik 60
meteen ga ik me aanmelden bij The Voice Senior
Ik kan niet wachten, zingen zal ik tot m'n dood

Ik schrijf een boek over mensen die niet zichzelf kunnen zijn
zich anders voordoen en niet over hun pijn spreken
Dat geldt ook voor mij anders zat ik hier niet

Mijn metafoor is het snoer van een strijkijzer
Er zit plastic en stof omheen maar aan het eind is het kaal
Daar maakt het contact en ontvangt kracht

Hier ben ik stil geworden
In detentie is niet prettig maar heel goed voor me geweest
Je moet eerst naakt worden en van jezelf gaan houden

Ik ging terug naar Suriname met één euro
TV series, documentaires en reclamespots heb ik gemaakt
Wat een leven....ik verdiende goud geld

Met mijn Nederlands paspoort had ik waarde
Ik zei nee, ik heb andere kwaliteiten
Toch heb ik cocaïne geslikt, de verboden vrucht van Adam en Eva

Ik hunkerde naar liefde en was verblind
verkochte mezelf in een liefdesrelatie met een narcist
In mijn droom werd ik gewaarschuwd, niets mee gedaan

Ik was een onzekere jongen en van de liefde wist ik niks
Mijn tante zag het dilemma
Zij introduceerde mij in het geloof

Mijn masker heb ik afgezet
God is mijn inspiratiebron, dagelijks bid ik en lees in de Bijbel
Ik weet dat Jezus van me houdt zoals ik ben

Mijn moeder houdt onvoorwaardelijk van me
Ik ben blij met wie ik ben
Ik zou niemand anders willen zijn

Ook hier zijn verleidingen, een prachtig aanbod
Net als de duivel met Jezus in de woestijn
Nu heb ik bedankt, de rollen zijn omgedraaid, denk eerst aan mezelf

Mijn leven is stilgevallen
Twee soorten kanker zijn er gediagnostiseerd
Ik ben nu 54, de tijd die rest is beperkt

Enkele dagen na terugkeer in Nederland
Zat ik in detentie
Mijn leven viel stil

Een deel van de tijd die rest blijft dat zo
Ik hoop dat het in Nederland is
en er geen uitlevering volgt

Ik heb een Indonesische achtergrond
Lees er nu weer veel over
Hoop dat ik hiermee
mijn eigen puzzel kan begrijpen

Ik ben geboren in een interneringskamp
Kinderen mochten daar niet opgroeien
Mijn zussen werden ondergebracht bij familie
en ik geadopteerd

Heb daardoor kans gehad om me te ontwikkelen
De problemen kwamen in de puberteit
Heb toen mijn vader leren kennen,
daarna mijn moeder en mijn zussen

Mijn eerste gezin heb ik verlaten
Via sociale media kwamen
de contacten weer op gang
Kwam daarom ook naar Nederland
maar dat staat nu weer stil

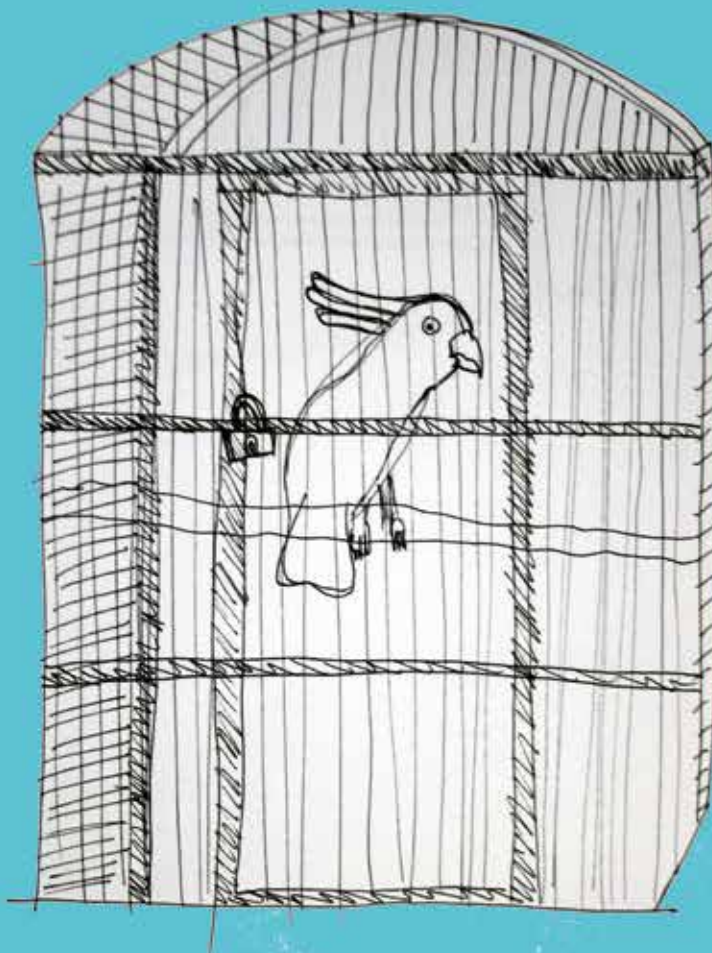
Ik zit een oude straf uit
De grootste straf is niet de detentie
Maar het verleden dat altijd blijft

Mijn tweede gezin is terug naar Duitsland
Ik werk niet en krijg geen bezoek
Heb het liefst rust en stilte om me heen

Ik moet nu los gaan laten
Niet centraal staan nu ik vast zit
De anderen moeten verder met hun leven

Ik hoop nog op behandeling voor mijn gezondheid
Geen stilstand met alleen pijnbestrijding
Dat daardoor machteloosheid
en radeloosheid verdwijnt

Zo vrij als een vogel of
als een vogel in een kooi.

Tekening: Zoë van Horssen - Gymnasium 1 - Baken Trinitas Gymnasium, Almere

Mijn naam betekent zondag

Je zou me een zondagskind kunnen noemen

Met mijn vrouw heb ik een mooi bedrijf

Ik deed de productie en zij is goed in sales en zij

Is dus ook onze draaiende motor in het bedrijf

Ik heb veel steun aan mijn schoonfamilie

Ze zijn gericht op de toekomst en op vooruitkomen

Een familie die altijd voor elkaar klaar staat

Net als mijn vader

kan ik makkelijk accepteren,

zo ben ik ingesteld

Mijn vrouw kan niet altijd begrijpen

Dat ik mijn vrienden op blijf zoeken

Maar daar komt verandering in

Ik kom de dag hier wel door

Kan veel sporten, leer Spaans

En doe een schildersopleiding

Het is jammer en zonde van de tijd

Mis mijn gezin

Ik heb er wel alle vertrouwen in dat alles goed komt

Ik heb veel respect gekregen voor mijn vrouw

Zij en mijn kinderen zijn mijn nummer 1

Natuurlijk, ik word liever wakker
naast een vrouw dan alleen,

maar niet om te praten,
want ik ben geen prater.

Ik ben een einzelgänger, een zwijger.
Ik heb geleerd om stil te zijn.

Als iemand me uitdaagt, zwijg ik.
Ik wil geen dingen zeggen

die ik niet moet zeggen,
want zo kom ik in de problemen.

Ik vraag niks. Want ik weet al
dat het antwoord me niet aanstaat,

ik weet wat aan me zal vreten,
dus ik vraag niks, zeg niks.

Onrecht dat ik hier vastzit. Laat me,
laat me zorgen voor mijn vriendin,

gun me de tijd die haar nog rest.
Ik zal niet drinken, misschien een beetje

om mijn ellende te vergeten,
om niet te voelen wat ik voel.

Laat haar naast mij wakker worden,
dan zijn we samen, niet alleen.

MILIA - BAKKEN TRINITAS - 2

Aan mijn vader

Ik heb je te kort als vader gekend
Ik dacht dat je mijn broer was
Wie of wat kon ik geloven

Als Sinti hebben we altijd
in een woonwagenkamp gewoond
Daar waren wij samen met de familie
Net als voor jou is Maria belangrijk voor me,
ze geeft mij kracht

Ik ben blij om de goede band die we kregen
Samen op pad om te venten
Maar al jong werd je ziek, takelde af en overleed

Ik kon het werk niet alleen, niet zonder jou
Had veel verdriet, maar drukte het weg
In stoer doen, het foute pad en snel geld

Relaties waren niet blijvend
Het is moeilijk om me te binden
Als ik vrijkom ben ik alleen

Ik ben trots op mijn drie kinderen, jouw kleinkinderen
Met de moeder van de jongste twee
heb ik een goede verstandhouding
We kunnen er voor hen zijn

Ik zit hier vanwege verdinkingen,
na een arrestatie met groot vertoon
Wapenhandel, witwassen, lid van een motorclub
Er is geen bewijs, maar ja, woonwagenkamps en dure auto,
dan weet je het wel

Ik ben alles kwijtgeraakt, heb een jaar gemist
Ik vind het een groot onrecht,
voel me gekwetst en ben boos
En hier ook machteloos, het maakt niet uit wat ik doe

Soms zie ik er geen gat meer in, ervaar nergens hulp
Misschien van de pater, ik hoop het
Hoe kom ik anders verder met een blauwe zak,
een treinkaartje en 13 euro?

'Van Binnen naar Buiten' 2019 - Hein Walter en Marie-Louise Bekhuis. Tekst: Mari-Louise Bekhuis; opmaak: Hein Walter. 'Van Binnen naar Buiten' is een project van stichting De Zijderups, in samenwerking met P.I. Lelystad. Het project wordt financieel ondersteund door het VSB Fonds, de Nationale Reclasserings Actie en de P.I. Lelystad.

We kijken naar de film van mijn leven,
ik speel de hoofdrol.

De film heet De Dirigent,
de naam van de regisseur is onbekend.

We zijn nu halverwege, het is pauze.
We praten na – zonder popcorn –

over wat we zagen: hoe ik werd opgeleid,
van waterdrager tot wietplantagebaas.

Het was pijnlijk om te zien hoe ik werd verleid.
Doe niet zo dom, werd vanuit de zaal gegild,

maar het ging precies zoals de zware jongens wilden.
Mijn domheid was niet gespeeld, ik was kwetsbaar

door ontslag en belastingproblemen.
Toen ik werd gepakt, ging het zaallicht aan.

We knipperden met onze ogen.
Het meeste indruk maakte de flashback,

dat ik als vierjarig jochie op schoot zat
bij mijn opa. Ik was het helemaal vergeten.

Ik voelde zijn geluk.
Krijg ik dat nog terug?

En hoe gaat het verder? Wordt het
een happy end of wil ik het niet weten.

MELLIKA - BAKKEN TRINITAS - 1

Ik ben een positief mens
en probeer dat in het kleine te zien
ik wil respect en liefde geven

De gevangenis is voor mij een huis van verzoening
waar ik tijd heb om na te denken over verandering
hoe ik niet meer gevangen ben van mezelf

Ik heb aan de kant van de duivel geleefd
wil nu werken aan vertrouwen
daar ben ik voorzichtig mee het is een goddelijke opdracht

Ik kom uit Angola, heb er veel meegemaakt
door de oorlog veel familie verloren
toen ik 16 was ben ik weggegaan

Ik ben nu 37, al jong kreeg ik kinderen
Mijn dochter is nu 18, mijn zoon is 14
Het tweede kind is doodgeboren

Ik kon het niet aan
was bang om ze te verliezen
en ben vertrokken

Drugs en drank om de pijn te verdoven
ik liet niemand dichtbij komen
therapie was te pijnlijk en werkte niet

Ik ben christen, lees graag in de bijbel
wat ik zelf niet kan dragen, wat te groot voor mij is
kan ik nu in Gods hand leggen

God wil me zien groeien
ik ben blij met mezelf
ik voel me lichter en vrij

In een visioen zie ik mijn toekomst
God zal me kracht geven om mijn ervaringen door te geven
ik noem hem Papa

De persoon die ik nu ben geworden
is een cadeau voor mijn dochter, voor haar 18e verjaardag
M., je kunt trots op me zijn

*"Van Binnen naar Buiten" 2019 - Hein Walter en Marie-Louise Bekhuis. Tekst: Mari-Louise Bekhuis; opmaak: Hein Walter.
"Van Binnen naar Buiten" is een project van stichting De Zijderups, in samenwerking met P.I. Lelystad.
Het project wordt financieel ondersteund door het VSB Fonds, de Nationale Reclasserings Actie en de P.I. Lelystad.*

Als ik vogelvluchtig naar mijn leven kijk,
dan zie ik dat vreselijke moment in Brussel

als het punt waar alles ómdraait.
Was ik daarvoor bezig mezelf te vernielen

met drugs, geld en snelle vrouwen,
daarna begon mijn reis naar het goede.

Natuurlijk vergeet ik niet dat ik
iemand van het leven heb beroofd,

dat ik schuldig ben – dat zou ik niet kunnen.
Ik leef met het onherstelbare

en draag de bijvangst van mijn daden,
het verdriet van zoveel mensen.

Nu ik terug ben in mijn echte naam,
na een leven op de vlucht van dertien jaar,

voel ik het geluk van mijn ouders en mijn zusje -
de thuiskomst van de verloren zoon.

De rebel die niet met vrijheid om kon gaan,
verdween uit zicht en kwam weer terug.

Ik zit voorlopig vast, maar ik voel me bevrijd
van zoveel last, ik kan nu uitzien naar de toekomst.

Mijn ouders die weer durven leven, mijn lieve zusje
en Emma, mijn engel, aan mijn zijde.

Tekening: John - OVC Almere 1

Ik had haast en wilde altijd veel.
Je krijgt wat je aanwakkert.

Ik had weg moeten lopen,
maar ik schoot.

Ik was toen bijna dood.
Het was goed, ik had er vrede mee,

maar het ging anders, ik bleef.
Ik zie de dingen nu dieper.

Het leven is liefde.
Ik heb genoeg voor de hele wereld.

Ik ben de jongste van zeven,
met wijsheid als was ik de oudste.

Ik heb geen spijt van wat ik heb gedaan,
want ik ben dankbaar voor de tijd

die ik hier heb gekregen.
Ik heb vrijheid in mezelf gevonden.

Waar je ook bent, je bent altijd zelf
verantwoordelijk voor je geluk.

Dus ook hier, in detentie.
Ik vond er rust en besef.

Mijn vrouw is mijn engel.
Haar naam betekent liefde.

Haar geduld is immens,
zij draagt het licht uit de hemel.

De jaren die ons resten zal ik haar
de eer bewijzen die haar toekomt.

Elke dag een gedicht,
elke dag zal ik voor haar buigen.

Als verlegen jongen
Sloeg ik die pestkop van me af
Ik kan niet tegen onrecht

Mijn ouders gaven me ruimte
Met vrienden ging ik op pad
Als vrije jongen ontdekte ik het leven

In werk en relaties
Heb ik die ruimte nodig
Dan kan ik mezelf zijn

Er zit ook onrust in me
Dan moet het ineens anders
En verlies ik wat me lief is

Wat dreef me naar Oekraïne
Dat ik m'n soulmate achterliet
En waarom die jongensdroom als vrachtwagenchauffeur

Een hoge prijs betaalde ik ervoor
Eenzaam opgesloten en in de rolstoel
Alle ruimte in één keer weg

Duivelse dilemma's op m'n pad
Mijn vader in de steek gelaten
Voor de verjaardag van m'n zoon

Of heb ik hem de ruimte gegeven
Om op de juiste plek te sterven
En m'n zoon gegeven wat hij nodig had

Loslaten is de volgende stap
Zoals ik ook mijn drie exen
Het geluk gun wat ze nu hebben

Mijn vrienden voor het leven
Dragen mijn bestaan
Mijn zusjes en nichtjes verwarmen het

Ik schrijf mijn leven van me af
En leer mezelf beter kennen
Zo ontstaat er ruimte om verder te gaan

Tekening: Jaydan - OVC Almere 1

Ik was een zaadje in de grond
maar kreeg geen water om te groeien.
Tot vandaag of straks,
dan ben ik vrij om echt te bloeien.

Ik kon niet denken,
er werd voor mij gedacht.
Mama gaf mij altijd positieve energie,
zij gaf me levenskracht.

Nu ben ik met Kimmie verloofd,
zij is mijn sterkte, zij bracht mij omhoog.
Ik had geen zelfvertrouwen meer,
zij bracht mij hoop, liefde en geloof.

Ik mis mijn kinderen Elissa en Naël –
Het leven is soms hard.
Als ik zing, dan voel ik me lichter.
Zo lucht ik mijn hart!

Tekening: Ibrahim - OVC Almere 1

Bijna dertig... is dat jong? Ik heb ADHD,
ik heb geleefd voor minstens tien.

Ik ben explosief en veel te lief, charmant
en als het kan, dan help ik, reddende held;

ook ben ik ongeremd en makkelijk gewend
aan geld, seks en feesten.

We maakten reizen naar Zimbabwe, Rusland,
om te jagen op impala's, wilde beesten.

Ik heb genot ervaren van een miljonairsgezin
en ook de put, het zwart van een verslaafde,

ik voel de liefde voor mijn vader, de pandjesbaas
die me vlak voordat hij heenging een aai gaf

en zo mijn fouten heeft vergeven: de duizendjes
die ik van hem heb gepikt, de keren

dat ik ongevraagd zijn Mercedes had geleend
en in de prak gereden, de leugens, de streken –

Ik heb ruzies meegemaakt en ook de vredes,
mijn vader en moeder, hun vernielende liefde .

Ik heb gebikkeld: de panden moesten leeg
en opgeleverd, klussen en zweten,

samen met mijn zussen. Er was altijd
veel te doen, het werken was vanzelfsprekend.

In mijn hart ben ik goed en vrolijk, maar ik deed
ook vreselijke dingen – het liefst zou ik die vergeten.

Ik heb een meisje dat ik vasthou, terwijl ik weet
dat ze net zo beschadigd is als ik, maar laat ik haar los,

dan doemt de cocaine op en alle foute vrienden.
Voor welke ellende moet ik kiezen?

Mijn moeder is Pools, een engel. Was het beter geweest
als ze me niet had gekregen? Dat denk ik soms.

Dan was ze teruggegaan, misschien,
Maar ze kreeg me en ik ben er.

Hoe moet ik leven? Ik lach en spreek haar taal,
en eens zal ik het weten.

Lieve Syl,

Ik nader de 50. Hoogste tijd om stil te staan
bij hoe ik mijn jaren heb besteed.

Te vaak heb ik beloofd
dat ik mijn leven zou beteren –

Je hebt het steeds opnieuw geloofd.
Deze keer hou ik mijn woord.

Ik zeg het niet om je terug te krijgen,
want ik weet, ik ben je kwijt,

maar om je te bedanken voor de liefde
die je aan me gaf. Je hebt mijn hart vervuld.

Ik liet je los – jij verdient geluk.
Ons leven was mijn lot, niet het jouwe.

Ik aanvaard het pad dat ik te lopen kreeg,
met alle toppen en verwoestingen;

ik draag de schuld. Het gewicht
rust op mijn schouders. Ik heb ervaren

wat ik moest – dat is wat ik geloof.
Maar vanaf nu gaat het omhoog.

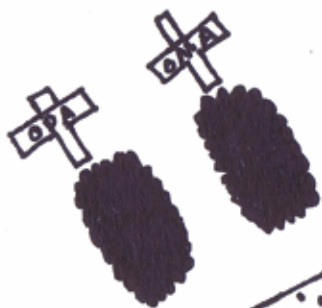
Geen heroïne meer die me berooft
van al het goede dat ik heb te geven.

Ik moet, als het ware, leren recht te lopen.
Niet dat ik zeg dat ik niet zal struikelen,

want leren gaat met vallen en opstaan,
maar ik wil een beter leven.

Ik ga me verbinden aan mensen,
hun vertrouwen winnen; ik wil de vader zijn

die ik zelf niet had, de zoon die ik niet was,
ik wil er zijn met heel mijn hart.

Als jij zou weten hoe het me gaat
Zou jij je omdraaien in je graf
Tenminste dat denk ik

Jij hebt me alleen opgevoed en ook verwend
Mooie vakanties: skiën, schaatsen en zeilen
Opa en oma hielden me uit de wind

En m'n vader.... dat lag gevoelig
Gokken, drank en andere vrouwen
Daar heb jij een punt achter gezet

Hij is niet in mij geïnteresseerd
Heeft twee dochters, halfzussen van me, dat weet je
Ik volg hen een beetje

Jij weet dat ik weleens blowde
Maar in 2006 werden dat harddrugs
Na jouw dood en die van opa en oma

Wikkelen en toch weer opnieuw gebruiken
Tonken heeft het al gekost
Ja, ook alles wat jij nagelaten hebt

Ik verdien de het ook weer snel
Met alles wat verboden is
De gevangenis is nu mijn plek

Eerlijk gezegd kom ik hier tot rust
Er is veel structuur en weinig verleiding
Nu ben ik al een tijdje clean

Een normaal leven kan ook saai zijn
Met mijn ADHD heb ik afwisseling nodig
En iemand die me helpt om in het juiste spoor te blijven

De toekomst is een gevecht met mezelf
Straks als beloning weer even lekker gebruiken...
Of mijn talenten benutten

Een stabiel leven konkt
Een lieve vrouw en misschien een kindje
Dan zou jij trots op me kunnen zijn

Aan mijn moeder

